

tillige en snarlig Løsning. Det forekommer mig derfor mindre heldigt, om man søger at udbyde den Klost, som er mellem de forskjellige Anstuelser. Det er langt naturligere at søge at finde Midler, der kunne føre til Forstaaelse; thi Forsvarssagens Gjennemførelse kræver dog først og fremmest Sammenlutning af alle dem, som overhovedet maa anse det for nødvendigt at skabe et betryggende Forsvar for Fædrelandet, og at en saadan Sammenlutning er nødvendig, tror jeg, man fik et overordentlig godt Vidnesbyrd om ved det Foredrag, vi igaar havde den Ære at høre fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Det var en Krigserklæring, udstedt af det ærede Medlem mod alle dem, som besvare det Spørgsmaal: Hvad kan det nytte? paa en anden Maade, end det ærede Medlem besvarer det; det var en Krigserklæring, der har den Egenstabs, at paa Ordet følger Handling, selv om Handlingen for hans Vedkommende kun er Ord, og det var en Krigserklæring fra en krigsførende Magt, der raader over ualmindelige Midler, det erkjender jeg. Nu vel, saa lad det komme til Kamp. Jeg skal dog ikke nu finde mig foranlediget til at komme ind paa det ærede Medlems Foredrag. Kun vil jeg gøre opmærksom paa, at, naar det ærede Medlem for Middelfart (Morvad) gav det sin Tilslutning, fordi det aabent og ærlig vedkjendte sig Afvæbningen, saa er dette en Bilsførelse. Det ærede Medlem for Kjøge har ikke talt for Afvæbning, men han har talt for det, der er meget værre end Afvæbning, nemlig for Tilbiebringelsen af et ubrugeligt Forsvar. Han forlangte Indskrænkninger i Udgifterne til Militærvæsenet, men han forlangte ikke Militærvæsenet affattet. Jeg tror, det er rigtig opfattet (Hørup: Ja!). Det glæder mig. — Som jeg havde ventet, er der fra forskjellige Sider fremfat Bemærkninger overfor det Forslag, jeg har fremsat, om Redføttelse af en blandede Kommission. Den ærede Ordfører mente, at dette Forslag var kommet for tidlig. Jeg har nu den Anstuelse, at dette Forslag er kommet for sent. Jeg vilde ønske, at man var begyndt med en saadan Kommission i 1872, saa vilde Forsvarssagen have været et væsentligt Skridt videre. Men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Frederiks-

borgs Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), der var Formand i den militære Kommission af 1872, og som Krigsminister ledede Forberedelserne til det Lovforslag, som fremsattes 1873, ikke har den Opfattelse. Det var Noget, jeg paa Forhaand vidste, men hvad der var noget Nyt, var det, at det ærede Medlem i sin Kritik af mit Forslag vilde gaa saa vidt, at han kaldte Vedtagelsen deraf en Falliterklæring for Folkethinget og Udvalget. Jeg har kun gjort mig selv det Spørgsmaal, hvad kan der under den nuværende Situation gøres for at bringe Sagen fremad, og derfor har jeg stillet Forslaget. Det ærede Medlem for Helsingør kan have en anden Mening, men jeg tillader mig at spørge: Har da det ærede Medlem gjort Noget for at frelse Udvalget fra Fallit? Det ærede Medlem kunde have indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det ærede Medlem kunde have stillet Ændringsforslag, og naar det ærede Medlem hertil vil sige: Ja, det kunde jeg have gjort, men ikke i Udvalget, thi der blev ikke indvarslet Ændringsforslag, saa er dette rigtigt; men vi havde jo dog som Mindretal Ret til at forlange en Tidsfrist for at kunne stille Ændringsforslag, og jeg kan ikke tro paa Muligheden af, at Udvalgets Flertal skulde have negtet os denne Frist, naar vi havde forlangt den. Men jeg tillader mig at spørge, hvad vilde det have nyttet under de nuværende Forhold, om man overhovedet havde stillet Forslag (Afbrydelse) — det ærede Medlem for Middelfart er jo af en anden Mening; det veed jeg, men mit Svar gjælder derfor ogsaa det ærede Medlem — naar man ikke havde nogen Tro paa at kunne faae dem vedtagne, og vilde et Ændringsforslag, stillet i Dieblicket fra Mindretallets Side, bidrage blot et eneste Skridt til at gavne Sagens Fremtid? Jeg tror kun, man kunde gøre Sagen Skade derved. Anderledes vilde Sagen have stillet sig, hvis der fra Flertallets Side havde viist sig Villighed til at gaa ind paa et eller andet af Forslagene, jeg nævnedes forleden Dag eksempelvis Kjøbenhavns Søbefæstning, saa vilde Sagen have været anderledes, og jeg vilde ogsaa gjerne være gaaet med til et saadant Forslag, om jeg end ikke er blind for, at en saadan Fremgangsmaade, en saadan stykkevis Gjennemførelse af Forsvarssagen rummer en Fare, thi man vilde maaste